

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

Sprawozdanie p. Firli

Liczba stron oryginału

2

Liczba plików skanów

3

Liczba plików publikacji

3

Sygnatura/numer zespołu

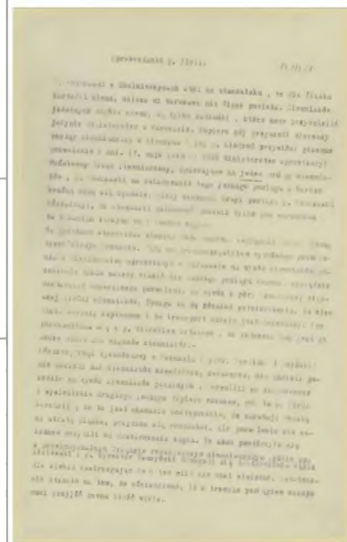
TR 015.115

Data wydania oryginału

Między 1918-
1921

Projekt/Sponsor digitalizacji

Dofinansowano ze środków WPR Kultura+

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

**NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY**

KULTURA+

P. Podczaski w Skalmierzycach stoi na stanowisku, że dla Śląska kartofli niema, milsza mi Warszawa niż Śląsk powiada. Ziemniaków jadalnych wogóle niema, są tylko sadzonki, które może przydzielić jedynie Ministerstwo w Warszawie. Dopiero gdy przyszedł pierwszy pociąg ziemniaczany z Cieszyna i gdy p. Kiedroń przywiózł pisemne pozwolenie z dnia 17. maja 1919 L: 2091 Ministerstwo aprowizacji Państwowego Urzędu ziemniaczany, opiewające na jeden pociąg ziemniaków, p. Podczaski na załadowanie tego jednego pociągu z bardzo kwaśną miną się zgodził. Kiedy nadszedł drugi pociąg, p. Podczaski oświadczył, że ziemniaki załadować pozwoli tylko pod warunkiem, że w zamian otrzyma on i Poznań węgle.

Na podobnem stanowisku stanęła Rada Ludowa, względnie Urząd Główny żywnościowy w Poznaniu. Żąda on przede wszystkim wyraźnego pozwolenia z Ministerstwa aprowizacji w Warszawie na wywóz ziemniaków, pozwolenie takie należy okazać dla każdego pociągu osobno, względnie dostarczyć Generalnego pozwolenia na wywóz z góry oznaczonej większej ilości ziemniaków. Domaga on się również potwierdzenia, że ziemniaki zostały zapłacone i że transport kolejną jest dozwolony. (po porozumieniu się z p. Wilczkiem ustalono, że potrzeba nam jest jeszcze około 300 wagonów ziemniaków.-

Również Urząd żywnościowy w Poznaniu (p. Dr. Pawlicki i Szyński) nie chcieli dać ziemniaków nasadniczo, zwłaszcza, nie chcieli pozwolić na wywóz ziemniaków jadalnych. Pozwolili na załadowanie i wywiezienie drugiego pociągu dopiero wówczas, gdy im p. Firli zarzucił, że to jest chamskie postępowanie, że narażają Polskę na utratę Śląska, przyczem się rozplakał. Ale pozwolenie swe zależnem uczynili od dostarczenia węgla. To samo powtórzyło się w prowincjonalnym Urzędzie rozdzielczym ziemniaczanym gdzie pp. Liśiewski i p. dyrektor Waszyński domagali się dostarczenia węgla dla siebie zastrzegając że o tem nikt nie musi wiedzieć. Ostatecznie stanęło na tem, że oświadczone, iż z trzecim pociągiem naszym musi przyjść pewna ilość węgla.

W ten sposób stało się, że p. Firla zażądał ~~przeznaczenia~~ dostarczenia mu 5 wagonów węgla, z czego

- a). jeden wagon otrzymać miał p. Podczaski w Skalmierzycach na adres Syndykat rolniczy Warszawa ul. Kowalska ; bocznicą syndykatską ul. Kopernika 30.
- b). 2 wagony na adres p. Firli w Skalmierzycach, z czego część przeznaczona na własną potrzebę parowozu i kolejarzy oraz milicyantów ;
- c). 2 wagony na adres prowincjonalny Urząd rozdzielczy ziemniaczany w Poznaniu.

Uwaga 1. Stwierdzić, jaka jest przyczyna, że p. Podczaski robił trudności w wysyłce przeznaczonej dla Śląska pociągów ziemniaczanych

Uwaga 2. Wysłać do Ministerstwa aprowizacji telegraficznie zażądanie w sprawie dostawy ziemniaków dla Śląska ciesz.

Uwaga 3. Stwierdzić, dlaczego listy przewozowe obliczane są w ten sposób jak gdyby Śląsk nie dawał własnych pociągów, z własną obsługą, z własnym parowozem a nawet z własnym węglem.

Uwaga 4. Zbadać w jakim celu i dla kogo potrzebne były te węgle.